

Sygn. akt: I C 748/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	sekretarka Oksana Bida

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2021 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa K. G. (1)

przeciwko P. K. (1)

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego P. K. (1) na rzecz powoda K. G. (1) kwotę (...),65 (pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt dziewięć 65/100) zł
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 294,00 (dwieście dziewięćdziesiąt cztery) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 748/19

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 lutego 2018 r. **powód K. G. (1)** domagał się zasądzenia od pozwanego P. K. (1) kwoty 5.879,65 zł oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 19 marca 2018 r. zawarł z pozwanym umowę kupna-sprzedaży samochodu marki C. (...) on rej (...) nr nadwozia (...). Pojazd został zakupiony u pośrednika A. S. z siedzibą w M., co potwierdza umowa pośrednictwa sprzedaży. Po zakupie pojazdu powód użytkował go przez kilka dni, po czym zauważył szereg wad uniemożliwiających dalsze korzystanie z samochodu. W niniejszym postępowaniu powód domaga się zwrotu kosztów poniesionych w związku z zakupem pojazdu obciążonego wadami fizycznymi. Na dochodzoną kwotę składają koszty wydatków poniesionych na: holowanie pojazdu do miejsca naprawy(3.265,65 zł), wykonanie ekspertyzy dotyczącej stanu technicznego pojazdu (400,00 zł) oraz naprawy pojazdu (2.214,00 zł).

Nakazem zapłaty z dnia 1 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Giżycku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 23 sierpnia 2019 r. **pozwany P. K. (1)** wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg nom przepisanych. W uzasadnieniu potwierdził, iż za pośrednictwem komisju zbył na rzecz powoda pojazd C. (...) o nr rej. (...). Ponadto przyznał, że po zakupie samochodu powód K. G. (1) skontaktował się z nim telefonicznie informując, że w pojeździe ujawniły się wady w postaci uszkodzenia uszczelki pod głowicą silnika przedmiotowego pojazdu.

Pozwany poinformował powoda, że w marcu 2018 r. pojazd przeszedł remont generalny silnika. W ocenie pozwanego to mechanik M. S. (1), który najpierw zobowiązał się do usunięcia usterki, a ostatecznie odmówił wykonania naprawy- powodując tym samym konieczność odholowania pojazdu i dokonania naprawy w innym warsztacie jest odpowiedzialny za szkodę w mieniu powoda. W ocenie powoda skierowanie powództwa przeciwko pozwanemu wydaje się być chybione albowiem to mechanik wykonujący naprawę wadliwie - spowodował powstanie strat po stronie powoda. W ocenie pozwanego konieczne jest wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego mechanika M. S. (1).

W piśmie z dnia 16 września 2019 r. powód wskazał, że nie widzi podstaw do pozywania mechanika M. S. (1), gdyż to poznany sprzedał mu pojazd z wadą. Spór w niniejszej sprawie nie dotyczy, zaś rozliczeń z tytułu niewłaściwie dokonanej naprawy między pozwanym a mechanikiem M. S. (1).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 marca 2018 r. powód K. G. (1) dokonał zakupu pojazdu C. (...) nr rej. (...) u pośrednika sprzedaży A. S. z siedzibą w M. za kwotę 13.500,00 zł. Zgodnie z umową pośrednictwa sprzedaży pojazdu z dnia 16 marca 2018 r. komitent P. K. (1) oświadczył, że pojazd będący przedmiotem umowy stanowi jego własność, jest wolny od wad prawnych oraz praw osób trzecich, nie toczy się żadne postępowanie, którego przedmiotem jest ten pojazd. Ponadto komitent oświadczył, że nie ma ukrytych wad fizycznych i prawnych. Zgodnie z ww. umową komitent przyjął na siebie pełną odpowiedzialności za wady pojazdu, które mogły zostać zatajone lub nie były znane w dniu podpisywania umowy oraz zobowiązał się do poniesienia wszelkich kosztów i dokonania zwrotu należności za pojazd w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek z wad opisanych powyżej.

(dowód: faktura z dnia 19 marca 2018 r.- k. 8, umowa pośrednictwa sprzedaży z dnia 16 marca 2018 r.- k .9)

Po kilku dniach użytkowania pojazdu powód zauważył, że w samochodzie nie działa ogrzewanie, a przy sprawdzaniu ilości płynu chłodzącego powód zauważył olej w zbiorniczku wyrównawczym układu chłodzenia przedmiotowego pojazdu.

(dowód: zeznania powoda K. G. k.117-117v)

P. skontaktował się z pozwanym i uzyskał od niego informacji, że zakupiony pojazd na przełomie lutego i marca 2018 r. naprawiany był w warsztacie samochodowym mechanika M. S. (1), a ponowna naprawa pojazdu winna zostać dokonana w tym warsztacie w ramach gwarancji. Powód powinien przywieść samochód do warsztatu M. S. (1).

(dowód: zeznania pozwanego k. 96v)

Żona pozwanego ustaliła z mechanikiem M. S. (2) termin podstawienia pojazdu celem naprawy na 7 maja 2018 r. Z uwagi na to, że pojazd nie miał sprawnego układu chłodzącego i nie nadawał się do jazdy został podstawiony z P. do warsztatu znajdującego się w G. za pomocą lawety.

(dowód: zeznania powoda K. G. k .9)

P. zlecił naprawę przedmiotowego pojazdu M. S. (1), koszty naprawy miały zostać pokryte z środków ubezpieczyciela mechanika - G. Towarzystwa (...). W związku z problemami z uzyskaniem świadczenia od ubezpieczyciela mechanik ostatecznie odmówił naprawy przedmiotowego pojazdu.

(dowód: zeznania świadka M. S. - k.113-113v, zeznania świadka A. K. - k.96-96v, zeznania pozwanego. P. K. - k.96, zlecenie naprawy- k. 13)

W tych okolicznościach w dniu 9 sierpnia 2018 r. powód ponownie wynajął lawetę, który przetransportowała przedmiotowy samochód do z G. do miejsca jego zamieszkania.

(dowód: zeznania powoda K. G. k .117-117v, faktura z dnia 11.09.2018r. –k. 42)

Powód zlecił sporządzenie opinii technicznej na okoliczność oceny stanu technicznego zakupionego samochodu. Ekspertyza została wykonana w 10 sierpnia 2018 r. r. przez Biuro Rzecznawstwa Samochodowego, Ruchu Drogowego, Wyceny (...). W opinii stwierdzono przedostawanie się ciśnienia do układu chłodzenia. Wskazano, że w celu naprawy należy zdemontować głowicę, technologicznie wymienić komplet uszczelek głowicy, pokryw zaworów i korektorów. Po dokonaniu demontażu głowic należy zweryfikować ich stan w celu ponownego ich montażu, wtórować ich płaszczyzny stykowe, dokonać weryfikacji głowice pod kątem ewentualnych pęknięć. Wykonanie prywatnej ekspertyzy kosztowało 400,00 zł.

(dowód: ekspertyza wykonana na zalecenie powoda -k. 28-39)

W dniu 5 października 2018 r. przedmiotowy pojazd został naprawiony w warsztacie w miejscowości L. za kwotę 2.214,00 zł. Pojazd został przewieziony do warsztatu samochodowego na lawecie.

(dowód: zeznania powoda K. G.- k.117-117v, faktura z dnia 11.09.2018r. –k. 42, faktura z dnia 5.10.2018r. –k. 41)

Pismem z dnia 6 listopada 2018 r. powód poinformował pozwanego o wadach pojazdu i wezwał do ich niezwłocznego usunięcia w trybie 560 k.c. w terminie 14 dni otrzymania wezwania. Powód wskazał także, że brak reakcji spowoduje złożenie oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży, bądź żądanie obniżenia ceny zakupionego pojazdu. Wezwanie to pozostało bezskuteczne.

(dowód: pismo z dnia 6.11.2018 r.-k .43-44)

Sąd zważył, co następuje:

Opisany stan faktyczny był w znacznej mierze bezsporny. Pozwany nie kwestionował, że sprzedał powodowi przedmiotowy pojazd ani tego, że w samochodzie ujawniła się wada. Kwestią sporną w niniejszej sprawie była zasada odpowiedzialności pozwanego za powstanie szkody w mieniu powoda. Zdaniem pozwanego za szkodę odpowiedzialny jest mechanik M. S. (1), który w ocenie pozwanego dokonał naprawy przedmiotowego samochodu w sposób niewłaściwy, a następnie odmówił jego ponownej naprawy w ramach gwarancji. Pozostałe okoliczności Sąd ustalił w oparciu o przedłożone do akt sprawy dokumenty prywatne, których wiarygodność nie budziła wątpliwości, a także zeznania świadków A. K. (2), M. S. (1) oraz stron.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd musiał dokonać oceny charakteru żądania zgłoszonego przez powoda. W świetle okoliczności powołanych w pozwie w grę wchodziły dwa rozwiązania prawne. Pierwszym z nich było roszczenie z tytułu rękojmi za wady sprzedanego towaru, drugim roszczenie odszkodowawcze w oparciu o uregulowania art. 471 k.c. Zdaniem Sądu roszczenie powoda winno być oceniane, jako roszczenie o charakterze odszkodowawczym, a nie z tytułu rękojmi za wady rzeczy sprzedanej. Z twierdzeń pozwu nie można było wywieść, aby powód dochodził obniżenia ceny rzeczy sprzedanej. Powód określał swoje żądanie mianem zwrotu kosztów w związku z nabyciem uszkodzonego pojazdu a treść jego pisma 6 listopada 2018 r. (k. 43-44) wskazuje, że powód odróżnia roszczenia z tytułu rękojmi od roszczenia o charakterze odszkodowawczym.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 czerwca 2011r., sygn. akt IACa 421/11 - zawarte w art. 566 § 1 k.c. unormowanie ustawodawca wprowadził w tym jedynie celu, by podkreślić, że skorzystanie z rękojmi nie wyłącza dochodzenia innych wynikających z zawartej umowy roszczeń, w szczególności zaś roszczeń odszkodowawczych. Nie ma przeszkód, by kupujący, który nie odstępuje od umowy ani nie żąda obniżenia ceny, mógł wystąpić z przewidzianym w art. 471 k.c. roszczeniem za nienależyte wykonanie umowy sprzedaży. Może ono być nawet tożsame z tym, jakie, między innymi, przewidują przepisy o rękojmi, występujące bowiem nimi różnice dotyczą głównie, szerszego w przypadku rękojmi katalogu roszczeń, szerszego zakresu odpowiedzialności (w przypadku rękojmi nawet wykazanie, że szkoda jest następstwem okoliczności, za które sprzedawca nie odpowiada, nie wyłącza jego odpowiedzialności w granicach ujemnego interesu umownego) oraz czasu, w którym można ich

dochodzić i skutków upływu terminu. Ponadto nabywcy wadliwej rzeczy przysługuje wybór co do sposobu uzyskania rekompensaty od sprzedawcy. Rezultatem dokonania takiego wyboru może być samodzielne dochodzenie roszczenia odszkodowawczego na podstawie art. 471 k.c., bez równoczesnego korzystania z uprawnień przysługujących w ramach reżimu wynikającego z rękojmi (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2005r., II CK 291/05).

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak wynika z przytoczonego powyżej przepisu, ustawodawca przewidział trzy przesłanki odpowiedzialności kontraktowej dłużnika, tj. fakt niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, zaistnienie określonej szkody oraz istnienie normalnego związku przyczynowego pomiędzy naruszeniem przez dłużnika więzi zobowiązaniowej a szkodą wierzyciela. Powód powoływał się na fakt nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego – dostarczenia pojazdu z wadą. Pozwany nie kwestionował faktu wystąpienia wady. Twierdził natomiast, że nie ponosi winy za wadliwość wykonanej naprawy przez mechanika M. S. (1).

Warunkiem odpowiedzialności sprzedawcy za szkodę poniesioną wskutek istnienia wady zgodnie z powołanym wyżej art. 471 k.c. jest to, by szkoda ta była następstwem okoliczności, za które ponosi on odpowiedzialność. Postępowanie dowodowe nie dało podstaw do stwierdzenia, by pozwany wykazał, że nie ponosi odpowiedzialności za okoliczności, z których szkoda wynikała. Bezsparnie samochód dotknięty był wadą. Wada ujawniła się w toku normalnego użytkowania, a jej usunięcie było koniecznością, gdyż uniemożliwiała korzystanie z auta.. Jednocześnie podkreślić należy sprzedawca odpowiada z mocy art. 471 k.c. nie za sam fakt występowania wady, ale za szkodę spowodowaną wadą wynikłą z nienależytego wykonania umowy polegającego na wydaniu kupującemu rzeczy wadliwej. Wyłączenie odpowiedzialności wynikającej z art. 471 k.c. jest możliwe wówczas, gdy zostanie wykazane, że nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności. Ustalony w sprawie stan faktyczny nie daje podstaw do przyjęcia aby pozwany wykazał wystąpienie okoliczności zwalniających go od odpowiedzialności bowiem za równoznaczne z wykazaniem wystąpienia takich okoliczności nie może być uznane twierdzenie pozwanego, że nie ponosi winy za wadliwość wykonanej naprawy przez mechanika M. S. (1). Jednocześnie wskazać należy, że poza przedmiotem niniejszego postępowania jest kwestia odpowiedzialności mechanika M. S. za ewentualne niewłaściwe przeprowadzanie naprawy przedmiotowego pojazdu na zlecenie pozwanego, przed zbyciem pojazdu na rzecz powoda.

Naprawienie szkody w myśl art. 363 § 1 k.c. powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Mając na względzie wykazanie przez powoda przesłanek dochodzonego roszczenia odszkodowawczego i wystąpieniem szkody w związku z nabyciem wadliwego pojazdu. Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 5.879,65 zł. Na kwotę tę składają się poniesione przez powoda wydatki w postaci kosztów:

- pomocy drogowej- holowania pojazdu do miejsca napraw- 3.265,65 zł,
- ekspertyzy dotyczące stanu technicznego pojazdu 400,00 zł,
- naprawy pojazdu – 2.214,00 zł.

W ocenie Sądu wszystkie poniesione przez powoda koszty były uzasadnione i wynikają z niewłaściwego wykonania zobowiązania przez pozwanego, a mianowicie ze sprzedazy samochodu obarczonego wadą. Pomiędzy zaś szkoda doznana przez powoda a nienależytym wykonaniem zobowiązania zachodzi z adaniem Sądu oczywisty związek przyczynowy uzasadniający uwzględnienie roszczeń odszkodowawczych. Ponadto wskazać należy, że pozwany nie kwestionował wysokości ani zasadność poniesionych przez powoda wydatków.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., na które to koszty składają się uiszczona przez powoda opłata od pozwu w wysokości 294,00 zł.

SSR Marek Makowczenko